

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ว่าด้วยการเปรียบเทียบคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เพื่อให้ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐานตาม
แบบสากลเป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและธุรกิจนำเที่ยว รวมทั้งเป็นการป้องกันการกระทำ
ความผิด และให้สามารถลงโทษต่อผู้กระทำความผิดได้ตามความหนักเบา และพฤติการณ์แห่ง
ความผิด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อาศัยอำนาจตามความตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำ
เที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงกำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบไว้
ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ว่า
ด้วยการเปรียบเทียบคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๓”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันลงนามในระเบียบเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๓ ในระเบียบนี้
“ความผิด” หมายความว่า ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งเดือนไม่ว่าจะมีโทษปรับเป็นจำนวนเท่าใดตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลาง
หรือนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา แล้วแต่กรณี และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่ง
นายทะเบียนมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“สำนักงานทะเบียน” หมายความว่า สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์กลาง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“สำนักงานทะเบียนสาขา” หมายความว่า สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์สาขา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางมีอำนาจเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาจะมีอำนาจเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดเมื่อใดและในเขตท้องที่ใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวรักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลให้บันทึกชื่อกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนนิติบุคคลในขณะกระทำความผิด

(๒) บันทึกข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งการกระทำทั้งหลายที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทนหรือลูกจ้าง มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยวมาให้อัยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือการปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ หรือผู้นำเที่ยว แล้วแต่กรณี หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อตรวจสอบ

(๔) บันทึกจะต้องระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่ทำบันทึก ชื่อ และตำแหน่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำบันทึก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำบันทึกลงลายมือชื่อของตนในบันทึกนั้น ทั้งนี้ การบันทึกถ้ามีผิดที่ใดห้ามมิให้ลบออก แต่ให้ขีดฆ่าคำผิดนั้นแล้วเขียนใหม่และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำบันทึกลงนามกำกับไว้

(๕) อ่านบันทึกให้ผู้ให้อัยคำฟัง หรือให้ผู้ให้อัยคำอ่านด้วยตนเอง ถ้ามีข้อความแก้ไข ทักท้วง หรือเพิ่มเติม ให้แก้ไขให้ถูกต้อง หรือมีฉะนั้นให้บันทึกไว้และให้ผู้ให้อัยคำลงลายมือชื่อรับรอง ว่าถูกต้อง ในกรณีที่ผู้ให้อัยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้ผู้พิมพ์ลายนิ้วมือแทน แต่ถ้าผู้ให้อัยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุนั้นไว้

(๖) กระทำการอื่นโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิด

การปฏิบัติตาม (๓) ให้เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือ

ในกรณีที่ยกสารที่ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นภาษาต่างประเทศ ให้นำ
บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การบันทึกตาม (๑) (๒) และ (๔) พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมอบหมายเจ้าหน้าที่
อื่นทำการบันทึกแทนได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นลงลายมือชื่อในฐานะผู้เขียนหรือพิมพ์แล้ว
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อในบันทึกนั้น และให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ทำบันทึกนั้น

ข้อ ๗ เมื่อได้ข้อเท็จจริงซึ่งเป็นองค์ประกอบของความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
รวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ
อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา และเพื่อจะรู้ตัวหรือยืนยันหรือชี้ชัด และพิสูจน์ให้เห็นความผิด
หรือความบริสุทธิ์ของผู้กระทำความผิด

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำความเห็นว่าควร
ดำเนินคดีหรือไม่ แล้วส่งความเห็นพร้อมทั้งสำนวนไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งการ

ถ้าผู้บังคับบัญชาตามวรรคสองเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่
ควรดำเนินคดี ให้ผู้บังคับบัญชานั้นออกคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยุติการดำเนินคดีและรายงาน
ผลการดำเนินการไปยังผู้อำนวยการโดยผ่านนายทะเบียนทราบ

ถ้าผู้บังคับบัญชาตามวรรคสองเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า
ควรดำเนินคดี ให้ผู้บังคับบัญชานั้นออกคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีต่อไป

ถ้าผู้บังคับบัญชาตามวรรคสองไม่เห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่
ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้บังคับบัญชานั้นเร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้อำนวยการ
หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายเพื่อพิจารณาชี้ชัดและมีคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดี
ต่อไปหรือให้งดการดำเนินคดี

ผู้ใดจะเป็นผู้บังคับบัญชาตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๘ เมื่อมีคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามข้อ ๗ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินคดีในทะเบียนการดำเนินคดีอาญา แล้วดำเนิน
คดีอาญาต่อไปโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ภายในกำหนดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่
ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบตามระเบียบนี้

หมวด ๒

การดำเนินคดีเปรียบเทียบ

ข้อ ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แล้วสอบถาม
ผู้ถูกกล่าวหาว่าจะให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกคำให้การตาม
แบบที่ผู้อำนวยการกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำยินยอมให้เปรียบเทียบตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในบันทึกคำยินยอมให้เปรียบเทียบตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด

การลงลายมือชื่อตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนดตามวรรคสอง ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลในฐานะนิติบุคคล ให้ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลในขณะนั้น เป็นผู้ลงลายมือชื่อและประทับตราเป็นสำคัญตามที่หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลกำหนด และในฐานะส่วนตัวให้ผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลในขณะกระทำความผิดเป็นผู้ลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐ คดีที่ผู้ถูกกล่าวหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำประวัติการกระทำความผิดรวมทั้งพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด พร้อมด้วยความเห็นในการเปรียบเทียบเพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบันทึกคำยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในเขตอำนาจของสำนักงานทะเบียนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบสำนวนคดีเสนอนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาสำนวนคดีและพิจารณาเปรียบเทียบพร้อมทั้งจำนวนเงินค่าปรับ

สำหรับในเขตอำนาจของสำนักงานทะเบียนสาขา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาตรวจสอบสำนวน สรุปรายข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นต่อนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขานั้น แล้วแต่กรณี โดยไม่ชักช้าหลังจากรับสำนวนคดี และให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาพิจารณาสำนวนคดีและเสนอความเห็นในการพิจารณาเปรียบเทียบพร้อมทั้งจำนวนเงินค่าปรับต่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเพื่อทำการเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๑ การสรุปรายข้อเท็จจริงและความเห็นในการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้นายทะเบียนกำหนดเงินค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดจะพึงชำระ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดตามอัตรา ดังต่อไปนี้

- (๑) ในความผิดครั้งแรกต้องทำการเปรียบเทียบไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของอัตราโทษปรับขั้นสูงสุดของการกระทำความผิดนั้น
- (๒) ความผิดในครั้งที่สองให้เปรียบเทียบไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับขั้นสูงสุดของการกระทำความผิดนั้น
- (๓) ความผิดในครั้งที่สามให้เปรียบเทียบไม่น้อยกว่าสามในสี่ของอัตราโทษปรับขั้นสูงสุดของการกระทำความผิดนั้น
- (๔) ความผิดในครั้งที่สี่เป็นต้นไปให้เปรียบเทียบในอัตราโทษปรับขั้นสูงสุดของการกระทำความผิดนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้นายทะเบียนกำหนดระยะเวลาให้มาชำระค่าปรับภายในระยะเวลาอันสมควร
แต่ไม่เกินสามสิบวัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ห้ามนายทะเบียนกระทำการเปรียบเทียบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดเดิมซ้ำซากตั้งแต่ห้าครั้งขึ้นไป หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดเจตนากระทำความผิดเพื่อให้เกิดความเสียหายต่อ
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวม หรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) กรณีอื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีการกระทำความผิดที่มีโทษปรับสถาน
เดียวหรือการกระทำความผิดที่พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๔ เมื่อนายทะเบียนมีความเห็นให้เปรียบเทียบ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ในเขตอำนาจของสำนักงานทะเบียนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความเห็นให้
เปรียบเทียบให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชำระเงินค่าปรับมาชำระ ณ สำนักงาน
พัฒนาการท่องเที่ยว ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้เปรียบเทียบ หากครบ
กำหนดแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชำระค่าปรับ ให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงาน
สอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ในเขตอำนาจของสำนักงานทะเบียนสาขา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้ง
ความเห็นให้เปรียบเทียบให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชำระเงินค่าปรับมาชำระ
ณ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้เปรียบเทียบ
หากครบกำหนดแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชำระค่าปรับ ให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อ
พนักงานสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่มีประกาศกำหนดตามข้อ ๔ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้ง
ความเห็นให้เปรียบเทียบให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาชำระเงินค่าปรับมาชำระ
ณ สำนักงานทะเบียนสาขา ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งให้เปรียบเทียบ หาก
ครบกำหนดแล้วผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชำระค่าปรับให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงาน
สอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับชำระเงินค่าปรับออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ถูก
กล่าวหาและแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนทราบ เพื่อบันทึกหมายเหตุการณชำระ
ค่าปรับไว้ท้ายบันทึกความเห็นของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงินค่าปรับเป็นไปตามระเบียบ

กระทรวงการคลังกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

การดำเนินคดีชั้นพนักงานสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๖ การร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนที่ความผิดเกิด อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตท้องที่ของพนักงานสอบสวน และนำพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดพร้อมบันทึกเหตุการณ์ที่ผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นให้เปรียบเทียบ

ในกรณีนี้ท้องที่เกี่ยวเป็นผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเองเมื่อได้รับการร้องขอจากพนักงานสอบสวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เร่งตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่มีมอบให้พนักงานสอบสวนโดยเร็ว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตามผลการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการเป็นระยะจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมหนังสือส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาให้นายทะเบียนเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามขั้นตอนการเปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ โดยไม่ต้องดำเนินการบันทึกค่าให้การและบันทึกคำยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีหนังสือส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเปรียบเทียบโดยมิได้ส่งสำนวนการสอบสวนมาด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามขั้นตอนการเปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหายินยอมให้เปรียบเทียบในชั้นพนักงานอัยการและพนักงานอัยการได้ส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเปรียบเทียบ ให้นำความในข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔

การรายงานผลการดำเนินคดี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผลการดำเนินคดี การชำระค่าปรับ ให้ผู้อำนวยการทราบทันทีที่มีการดำเนินคดี ส่วนสำนวนคดีให้เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่และให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกผลการดำเนินคดีผ่านระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานทะเบียนหรือสำนักงานทะเบียนสาขา แล้วแต่กรณี โดยเร็ว

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในกรณีที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องคดี และหรือพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี หรือในกรณีศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สรุปข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานรายงานผลคดีให้ผู้อำนวยการทราบทันที

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การรายงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้รายงานต่อผู้อำนวยการและคณะกรรมการอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ อรรถชัย บุรกรรมโกวิท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประธานกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปริญญา/ผู้จัดทำ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นันทน์ภัสร์/ตรวจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา